

Újra születés, újjászületés, szellemesülés (részletek Emánuel szellem nyilatkozataiból)

Az anyagi test előzményei

.....Isten volt s belőle hozzá hasonló lények, a tiszta szellemek lettek. Minthogy a tökéletességből származtak, bennük volt a tökéletesség csírája, s az atyaság kezekedik arról, hogy ezek a csírák mindegyikben Atyjuknak képmásává fognak fejlődni. Megvolt bennük a teremtő erő, a szabad akarat és a törvények ismerete, mely által ezt a teremtő erőt egész a tökéletességig kellett volna fejleszteniük. E három tulajdonuknak meg kellett lennie, a teremtő erőnek a szabad akaratnak és a vezető törvények ismeretének, mert csak ezek által érhatték el azt a nagyságot, amely fiúságuknál fogva törvényszabta célul volt elébük kitűzve. De éppen e három által megvolt a képességük arra is, hogy Isten ellen föllázzanak.

.....Amikor a szellemvilág egy részének bukása következtében sűrűsödés – anyag – állott elő, **a bukott szellemek nem voltak többé képesek a fejlődéshez szükséges feltételeket azon tiszta szellemek fokozatának légkörében megtalálni**, amelyek a szellemi fejlődés törvényes útját nem hagyták el. Ezek a feltételek a bukott szellemek számára abban az anyagban találhatóak, amely őáltaluk jött létre. Mivel ez az anyag, bukásuk által keletkezett, azért ennek az anyagnak a szellemek öntökéletesedési munkája útján kell ismét átszellemülnie. Azt az eredményt, melyet eltévedt gyermekeinek teremtő erejükkel való visszaélése idézett elő, **Isten engesztelő törvényekbe foglalta be, midőn az anyagnak fejlődési és képződési képességet adott, a káoszt törvényszerűséggé változtatta át. Így jöttek létre az anyagi világok, bennük fájdalmat érző, halandó anyagi testbe telepítve a bukott szellemek, mint emberek.**

.....**A lélek egy összekötő kapocs, amely lehetővé teszi, hogy a szellem az anyaggal egy egységgé – melyet embernek hívnak – kapcsolódjék össze.** Egy ilyen összekötő kapocs nélkül kizárt lenne a szellem és anyag tökéletes egyesítése. Ugyanakkor szükséges, hogy magasan fejlett szellemek, az alacsony fokúak tanítása és segítése céljából, az anyaggal egyesüljenek, vagyis a durva anyagból kinőtt, magas fejlettségű szellemek még egyszer összekötik magukat az anyaggal, hogy így a bukott testvérekkel azonos ruhában, velük azonos nyelvet beszélve, megértessék magukat velük...

Újra születés, újjászületés

.....A testet öltő (inkarnálódó) szellemnek, szellemi előrehaladása érdekében szüksége van az anyag iskolájára. A szellemnek ki kell állnia az anyag vizsgáit és el kell sajátítania mindazt, amit azok számára tanulságként és képzési lehetőségként tartalmaznak. Még a földi ember korlátolt megismerése is kénytelen belátni, hogy ez nagy terület. **A szellem azonban értelemszerűen csak akkor szabadulhat fel az őt anyagba kényszerítő törvénytől, amikor azt kinötte.** Ez nem csak ennél a törvénytől érvényes, hanem Isten minden olyan törvényénél, amelyet gyermekei képzéséhez adott. Mindaddig, míg valamely szellem saját előhaladása céljából, vagy ha egészen alacsony fokon állva, e földi élet örömeiért lép be az emberi életbe, addig az anyag iskoláját még nem végezte be, következésképpen nem képes magasabb fokozatra lépni.

.....Tekints a körülötted lévő emberekre. Mi jogosít fel téged arra a föltevésre, **hogy a halálnak olyan varázslatos hatása lenne, miszerint a durva anyagi szellemnek megadja a lehetőséget a szellemi törvények hatáskörébe való felemelkedéshez? Ott olyan nyelvet találna, amelyet nem lenne képes megérteni.** A szellem fokozata az, amely őt az anyagba kényszeríti, és ha elismered a szellem – habár tökéletlensége által korlátolt – szabadságát, akkor **nem lesz elegendő egy földi élet a szellem anyagból való kiérleléséhez**, hanem csak tetterős akarata által lesz képes a földi életet kizárólag a valódi céljára felhasználni. De hány olyan embert hordoz a föld, aki tudatával bír életcéljának és felismert feladatukon osztatlan erővel munkálkodnak? Ezen kevesek állnak a mennyek birodalmának határán, és haláluk ténylegesen az anyagtól való megváltásukat jelenti.

.....**A szellemet körülvevő légkört – e kifejezésen a szellem fejlődéséhez szükséges összes feltételt foglalnám össze - a szellem szükségletei alakítják.** E törvény a kegyelem törvényében gyökerezik, ama nagy vezeklési törvényben, amelynek a szellemek bukása után kellett létrejönnie, hogy a bukottakat, valamint az általuk előidézett sűrűsödéseket: az anyagot összekösse az örök törvényekkel, és lehetővé tegye számukra az örök törvények körébe való visszatérést.

.....A bukott szellem a leendő világ körforgásához (rotációjához) van kötve, és először akkor léphet emberként az életbe, ha egy bizonyos fejlettségi fokot elért. **A mélyre bukott szellem ezeken az ifjú világokon azon szenvedélyeknek adja oda magát először, amelyet csak testén keresztül tud kinyilvánítani. Az ilyen embert a halál nem szabadítja meg az alacsony vágyaitól.** Ha a szellemet alacsony fokozata hozzáidomította az anyaghoz, s ha alacsony fokozatának következtében a szenvedés durva táplálékát fogyasztja, lassan növekvő ismeretei egyre tisztábban világosítják fel arról, hogy az anyaggal való ilyen összeköttetés nem szolgálhat számára igaz kielégülést. Az igaz felismerés ezen kezdetétől addig a tökéletes felismerésig, hogy az anyagot az isteni törvény az alsóbbrendű szellem segédeszközéül rendelte, hogy neki ebben az anyagban kell leendő jóságát működtetnie, ebben kell tanulnia, tanítania és hatnia mindaddig, míg a tiszta és önzetlen szeretet erejével, ebből az iskolából ki nem nőtt, – nagyon hosszú út áll.

.....**Isten törvényeinek nagysága végtelen, és mindig fennáll annak a veszélye, hogy amikor úgy vélitek, felfogtatok egy ilyen törvényt, akkor megpróbáljátok azt, a lényeteknek megfelelő fogalmaitok által, bizonyos idő - és térhatárok közé kényszeríteni** ahelyett, hogy az isteni törvények számára szabadon hagynátok őket. Az egy törvény, hogy a szellemek egy bizonyos fejlettségi szintje szükségessé teszi számukra az anyaggal való kapcsolatot. Ebből következik, hogy a szellem magasabb fejlettségi foka őt az anyag vonzási köréből kiemeli. A szellem tehát nincs alávetve egy bizonyos számú reinkarnációnak, hanem az anyaggal való kapcsolata által az igazság egy bizonyos körét (nyelveteken hiányzik a megfelelő szó erre a fogalomra) kell megismernie és a megismertek szerint élnie.

.....**Próbáljátok meg helyesen megérteni Krisztusnak Nikodémussal folytatott beszélgetését. Az embernek újra kell születnie.** De nem az „élni akarásnak”, azaz az anyagi életben való kielégítés reményének kell a reinkarnáció okát képezni, hanem annak a vágnak, hogy olyan légkörben dolgozhasson tökéletesedésén, amelyben még most megvannak fejlődésének feltételei. Mert: „ami szellemtől született, szellem az.” Az a szellem, amelyik az anyagban szellemi élete tudatával bír, felismeri az anyagot annak, ami, és ez által elveszi az anyagnak fölötté gyakorolt hatalmát, az betölti feladatát és felszabadítja magát az anyag hatalma és minden véges törvény alól, hogy az örök törvények fénykörébe visszatérjen, s ott nagyobb szabadságot, nagyobb boldogságot találjon.

.....**Az emberek egy része úgy gondolja, hogy minden földi születéskor egy új, halhatatlan lélek teremtetik,** akinek ebben a földi életben egyetlen egy alkalma van az „örök élet” megszerzésére. **Mások szerint a szellem fejlődése bizonyos számú újjászületésnek van alávetve,** és lehetségesnek tartják az állati formában történő reinkarnálódást is. Ismét mások úgy vélekednek, hogy az újjászületések száma nincs ugyan meghatározva, de minden szellemnek szüksége van arra, hogy az anyaggal emberi formában lépjen összeköttetésbe.

.....**A szellem állati formában való megtestesülése, a lényének jellegét képező szabadság, szeretet, megismerés miatt lehetetlen.** Egy lény csak olyan anyagi formát tud felvenni, amely által képes magát kifejezni. Isten törvényvilágában nincs céltalanság, és egy olyan életforma, amely gátolná az élet magjának fejlődését, céltalan lenne.

.....**Az az emberi felfogás, amely szerint a szellemnek fejlődése céljából feltétlenül szükséges emberi formában összeköttetésbe jönnie az anyaggal, ellentétbe áll azzal az igazsággal,** hogy a szellem az elsődleges és az anyag pedig másodlagos. Ha nem a szellem lenne az elsődleges, hanem az anyagból kellene magát kifejlesztenie, akkor a szellem számára nem lenne más fejlődési folyamat, mint ami az ásvány-, növény- és állatvilágon keresztül vezet. Azonban **Isten nem a halottak Istene, hanem az élőké.**

.....**Az anyagra, mint az elsődleges szellem következményére, kizárólag akkor van szüksége a szellemnek, ha a lényének teremtése óta fölötté uralkodó elsődleges és örök törvényeket, szabad akarátának erejével, a tökéletlensége által húzott határokon belül elhagyja, és ez által alárendeli magát az anyag véges törvényvilágának.**

.....Még ma is az a hibája minden keresztény felekezetnek, hogy a súlypontot az egyik vagy másik igazságra, vagy tanra helyezi, és ez által elveszti az egésznek tiszta és nagy körvonalát. **Az anyag tehát a szellembukás következményeként keletkezett.** Az isteni igazságosság és az isteni kegyelem megkövetelte és lehetővé tette, hogy amit teremtettetek, azt ti alakíthassátok át.

.....**Ha a szellem fejlettségi foka az, ami őt az anyagba vezeti, akkor csak a szellem továbbfejlődése szabadíthatja ki őt onnan.** De mily keveset is tanul a szellem egy emberélet alatt! Milyen gyengék az igaz jóságról és szeretetről való ismeretei, nem is beszélve azok alkalmazásáról. Amíg azonban a szellem egy világ tanait és viszonylagos igazságait felfogja, belátja és alkalmazza, addig kötve van ahhoz a világhoz.

Krisztus arra tanít benneteket, hogy milyen fokot kell elérnetek a mennyországba való bejutáshoz, vagyis az anyagból való kinövéshez. Hogy Ő a földi születésről és nem szellemi újjászületésről (regeneráció) beszélt, bizonyítják következő szavai: „Ha földiekről szóltam néktek és nem hisztek, mimódon hisztek, ha a mennyiekről szólok néktek?” **Krisztusnak ezek a szavai a földi születésre vonatkoztak; azonban pont itt utal Krisztus arra, hogy a földi újrászületés a szellemi megújulás nélkül nem vezet a mennyek országába.** Ezzel Krisztusnak a János Evangéliuma 3. fejezetében leírt, Nikodémusszal történő beszélgetésére utalok: „Ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg a mennyországot” – mondja Krisztus. Nikodémusz álmélkodására a következőkkel folytatta: „Ha valaki nem születik víztől és szellemtől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, ami szellemtől született, szellem az.” Két ok van, ami a szellemet reinkarnációra indíthatja: az élet utáni vágy, ahogy a buddhista mondja, vagy a szellemi előrelépés és a megismert örök törvények embertársi szeretetben megnyilvánuló tevékenysége utáni vágy. **„Az élethez való vágy” buddhista kifejezése hamis fogalmakhoz vezet,** mert az élet alatt itt egy látszólagos élet értendő, hisz az igazi életet az ilyen szellemi lény még egyáltalán nem ismerte fel.

.....**Mindaddig, amíg a földi élethez és annak minden durva anyagú öröméhez való vágy vonzereje indítja a szellemet újrászületésre, addig nem mehet be a mennyek országába,** hanem száműzve marad az anyagban, ahol a magasabb örömök, a magasabb tanok számára érthetetlenek. „Ami testtől született, test az.” Csak ha a szellem elégedetlenül a földi élettel, magasabbat keres és reinkarnációk sorozatán keresztül, megtanulja a mindig újabb, tisztább ismereteit alkalmazni, akkor veszti el az anyag, mint olyan, ránézve minden vonzerejét. És csak az a vágy, hogy a testvérek iránti szeretetből küldetést vállaljon – amint ezt a jóban gyarapodó ereje lehetővé teszi, – készíti őt arra, hogy még egyszer anyagot öltözzön. Mégis, dacára az egyforma emberi külalagnak, megmarad „szellemnek, ami szellemtől született” és csak ő alkalmas arra, hogy egyedül a szellemiekben éljen és ezekben gyönyört találjon, ami az átlagemberek előtt idegen. „Halálakor” széttárt szárnyakkal repül „Isten országába”.

A reinkarnáció segédeszköze a szellemnek, s ezt ilyennek is kell felismernie, hogy akarátának teljes erejével olyan fejlődési fokra törekedjék, amely lehetővé teszi, hogy teljes és Istenéhez hasonló szeretete által indítatva még egyszer az anyag sötét hullámaiba merüljön alá. Hogy az abban küszködőket felemelje magával a szabad levegőbe és világosságba, hogy a szellemi elemekben nekik is szárnyaik nőjenek, amelyeknek minden dagály fölé kell emelnie őket, s amaz egyetlen cél felé repíteni, amely felé minden teremtet életnek öntudattal, vagy öntudatlanul törekednie kell: lényének tökéletessége felé.

2015-03-05